

18. møde.

Fredag den 8. marts kl. 10.

Formanden: Finansudvalget har afgivet betænkning over forslag til finanslov for finansåret fra 1. april 1968 til 31. marts 1969. Eksemplarer vil blive omdelt.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål om fremme af forespørgsel til forsvarsministeren af Victor Gram m. fl.

(Forespørgslen (nr. I) findes i tidenden sp. 900).

Formanden: Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om anmeldelse af fødsler og dødsfald.

(Lovforslag (nr. 35) findes i tillæg A. sp. 459), fremsættelsen i tidenden sp. 247).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Orla Møller: Det af kirkeministeren her fremsatte lovforslag er et nødvendigt og godt forslag. Jeg kender det så godt i detaljer, at jeg tør indestå for kvaliteten af det.

Det kommer som en nødvendig følge af et allerede tidligere her i tinget behandlet lovforslag om oprettelse af et centralt personregister. Skal et sådant fodres med korrekte oplysninger, må man sikre sig, at disse skaffes på et så tidligt tidspunkt som muligt og med så stor nøjagtighed som overhovedet gør sig. Hvor underligt det end kan lyde, har der ikke hidtil i dette højt udviklede samfund været nogen lovhjemmel til at afkræve disse oplysninger om barnets familie- og navneretlige stilling, før

dåb skulle finde sted. At det alligevel er sket, er en ganske anden sag; men den gamle dåbsforordning af 1828 forudsætter, at de egentlige oplysninger først kunne afkræves i forbindelse med barnets dåb.

For anmeldelse af dødsfald har der ikke hidtil eksisteret nogen lovhjemmel. Men det må vel føles naturligt, at også en sådan skabes nu.

Gennemførelse af lovforslaget vil bringe større klarhed, hvad registreringen angår, og lovforslaget er således ikke alene nødvendigt, men også fornuftigt.

Det er imidlertid ikke problemfrit. Det kan således næppe undgås, at spørgsmålet om civilregistreringen kommer op til drøftelse. Dette spørgsmål har lovforslaget ikke taget stilling til, idet det forudsætter den nuværende tingenes tilstand videreført.

Om problemet i øvrigt vil jeg gerne komme med et par bemærkninger.

Indvendingerne mod, at folkekirken foretager registreringen af landets borgere, samler sig væsentligst i følgende tre.

For det første: kirken har intet at gøre i disse rent borgerlige anliggender. Det er en samfundsopgave og ikke en kirkelig funktion.

For det andet: det er urimeligt, at mennesker, der er udmeldt af folkekirken, eller medlemmer af andre trossamfund skal henvende sig til en præst eller en kordegn med sådanne personlige forhold.

For det tredje: der er tale om en dobbelt registrering, som kunne undgås, hvis man f. eks. lod registreringen ske over folke-registeret.

Til disse indvendinger vil jeg gerne sige følgende:

Til det første: der er intet principielt at indvende imod, at kirken bliver fritaget for den borgerlige funktion, som registreringen er, og jeg tror endda, at mange præster ville føle det som en lettelse at komme af med den. Man må vist have lov at konstatere, at den kirkelige holdning over for dette problem er betydelig mere afspændt end for år tilbage. Der vejres i kirkelige kredse hverken forfølgelse eller brand af martyrbål, fordi nogle ønsker civilregistrering indført, og der er vist også efterhånden enighed om, at registreringen ikke er noget kirkeligt aktiv.

Til det andet — om det ubehagelige ved